

antal børn bedes fritaget, og hvor det i hvert fald efter de forlydender, vi har hørt, i høj grad er børn, hvis forældre kommer fra udlandet, der beder om at få børnene fritaget? Og vil ministeren foranstalte en undersøgelse, der kan vise, om udviklingen virkelig er sådan, som den er beskrevet i medierne?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er, som jeg også har sagt tidligere, enig i, at det er vigtigt, at man har kundskaber om den kristne tradition og den tusindårige danske historie og den religiøse symbolik. Det arbejde, som gøres mange steder, viser, at det også kan lykkes at få børn, som har en ateistisk forældrebaggrund, til at deltage i undervisningen.

Jeg tror, det er meget bedre at informere forældrene om, hvad der er fagets indhold, end at tvinge børnene til at deltage i det. Men før vi går videre i den diskussion, synes jeg, det ville være klædeligt at afvente de sager, som er på vej til Menneskerettighedsdomstolen om forholdet mellem tvang og ikketvang i religionsundervisning/kristendomskundskab, altså hele spørgsmålet om forkyndelse og det indholdsmæssige.

Sådan som jeg læser pressen, ser jeg stadig, at det er enkelte skoler, som har stigende problemer, og jeg vil gerne overveje at lave en undersøgelse. Men undersøgelsens omkostninger skal også stå i forhold til, hvor vigtigt det er at få problemet afdækket, når man faktisk har haft meget gode erfaringer med hensyn til at få børnene til at deltage.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo en udvikling, vi må iagttage, og ministeren har nævnt resultater fra tre skoler her i dag. Det må være forholdsvis nemt for Undervisningsministeriet med den kontakt, det har til landets folkeskoler, at spørge, hvor mange der beder sig fritaget. Man må på de enkelte skoler have helt klare tal for, hvor mange der har bedt sig fritaget, og så må det være meget enkelt at sammenligne med tidligere år og se, om det er rigtigt, som jeg påstår, at der over nogle tiår har været en kraftig stigning i antallet af dem, der beder sig fritaget. Derfor vil jeg gerne på det kraftigste opfordre ministeren til at undersøge det, så vi kan få tallene frem.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at hvis vi er enige om, at kristendomsundervisning alene er et orienterende fag, der skal give kundskaber, og ikke et forkyndende fag, må kristendomsun-

dervisningen da betragtes som et fag på linje med f.eks. historie. Historie kan man jo ikke bede sig fritaget for. Man regner med, at når børnene går i folkeskolen, deltager de i historieundervisningen, og derfor vil jeg gerne have at vide: Hvis det er sådan, at udviklingen viser, at et stadig stigende antal børn af anden etnisk oprindelse end dansk beder sig fritaget, vil ministeren så ikke kraftigt overveje, om det er rigtigt, at vi i lovgivningen har den fritagelsesmulighed for et orienterende fag som kristendomsundervisning, som vi har i dag? Jeg kunne forstå ministerens holdning, hvis det forholdt sig anderledes, og faget var forkyndende, men det er altså et orienteringsfag.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

I givet fald vil jeg først gøre mig bekendt med debatten, som den var i 1980'erne, for da var det ikke et spørgsmål om børn med en anden religiøs baggrund, men om børn med en fuldstændig almindelig kristen baggrund, og man havde den samme diskussion.

Jeg kan ikke se, at problemet bliver væsentligt større eller væsentligt mindre, uanset om det er børn med en anden religiøs baggrund, eller det er børn med en dansk religiøs baggrund, og det er faktisk ikke så enkelt at foranstalte den type undersøgelser. Der er omkring 1.700 skoler, og der er et 9-årigt klasseforløb i hver skole. Hvis man forudsætter, at der skal kunne ses en udvikling, skal man i hvert fald gå en årrække tilbage for at finde ud af det, og hvis det skulle give nogen mening, måtte man også se på, af hvilke grunde forældrene beder børnene fritaget, da der som sagt også er grupper med almindelig dansk baggrund, som beder deres børn fritaget.

Derfor er det lidt svært at se, om en sådan undersøgelse har værdi i forhold til det, som måtte komme ud af den, i hvert fald medmindre man kan se, at debatten har ændret sig, siden man sidste gang diskuterede spørgsmålet. Men jeg skal meget gerne overveje det.

Gitte Lillelund Bech (V):

Blot et enkelt spørgsmål til ministeren: Hvordan vil ministeren sikre, at tosprogede børn, som er fritaget for kristendomsundervisning – det kan være børn af en anden trosretning, eller det kan også være ateister, som ministeren selv var inde på – gøres bekendt med det kristne livssyn og de værdier, det danske samfund faktisk bygger